

Josip Barišić

Svi smo mi Torpedo (1969. - 2019.)

Ogranak Matice hrvatske Đakovo, Đakovo, 2019.

U svojih 27 godina sportskog novinarstva moram istaknuti da se svijest o sportskom novinarstvu i izdavaštvu znatno razvila i da smo u proteklom periodu vidjeli dosta sportskih monografija koje će vjerojatno nekim novim generacijama poslužiti kao vrijedan izvor za izučavanje povijesti đakovačkoga sporta kao i za eventualni nastanak Povijesti đakovačkoga sporta.

U novijoj povijesti grada, onoj od devedesetih godina prošloga stoljeća, prisjetimo se samo sportskih publikacija koje potvrđuju da je Grad Đakovo oduvijek bio grad sporta što će u uvodnim riječima u knjizi potvrditi i đakovački gradonačelnik Marin Mandarić i njegov zamjenik Robert Francem: „Velike obljetnice, poput ove, prilika su za ukazivanje na višestruku važnost sportskih klubova, njihovih članova i igrača, ali prvenstveno iskazivanje iskrenog poštovanja i zahvalnosti svim onim sportskim djelatnicima koji osiguravaju kontinuitet djelovanja kluba u užoj i široj zajednici.”

Tijekom ovih tridesetak godina izdane su sljedeće sportske publikacije: Mirko Ćurić/Miro Šola: Košarkaški klub Đakovo 1974. - 1994.; Miro Šola: Moji razgovori s njima (1998.); Ivan Grizak: Pedeset godina plivanja u Đakovu 1953. - 2003.; Ivan Pavić: Đakovački šah (1920. - 2005.); Borislav Bijelić: Nogomet u Đakovu 1908. - 1962. (izdanje 2009.); Zvonimir Mikić: Tenis u Đakovu 1910. - 2010. (izdanje 2013.); Miro Šola: Đakovačke košarkaške godine (povodom 40. godina postojanja KK Đakovo; izdanje 2015.); Željko Kovač: Povijest nogometa od NK Jedinstvo do HNK Đakovo Croatia (izdanje 2017.).

Već nekoliko godina Zvonimir Mikić priprema povijest đakovačkoga rukometa, a uskoro se očekuje i knjiga Marice Kovač Povijest đakovačkoga kuglanja (povodom 50. obljetnice ženskoga kuglanja u Đakovu). Tim dvjema

knjiga dobili bismo zaokruženu cjelinu publikacija o najvažnijim sportovima u gradu. Naravno, još je puno prostora o sportovima koji nisu ukoričeni (atletika, karate, borilački sportovi, odbojka, stolni tenis, konjički sport, gimnastika...). No, jedno je sigurno, i ove objavljene publikacije svakako će kroz godine trebati osvježavati novim podacima i rezultatima.

Osnivačka skupština u siječnju 1969.

Ova monografija rezultat je velikoga truda autora – nogometaša, člana uprave - Josipa Barišića Bajje, koji je nekoliko godina revno prikupljao materijale, fotografije, novinske članke, sate i sate provodio u osječkom Državnom arhivu i Muzeju Đakovštine, listajući dnevne i tjedne novine, tražeći i najmanje vijesti o kuševačkom nogometnom klubu.

I on se, kao i mnogi autori, uvjerio da je u klubu važnost klupske arhive, koja je manje-više uvijek povjerena tajnicima, često bila minorizirana, odnosno nije prepoznata njihova vrijednost.

Novim budućim autorima sportskih monografija svakako će biti puno lakše jer danas digitalna tehnologija puno bolje arhivira događaje.

Nakon uvodnih riječi gradonačelnika Marina Mandarića, njegova zamjenika Roberta Francema, aktualnoga predsjednika Franje Milkovića, autor se pobrinuo za uvodnu riječ potpredsjednika HNS-a Ante Vučemilovića Šimunovića. Na kraju, čitateljima se obraća i sam autor ističući da, koliko se god trudio iznijeti objektivne činjenice, „monografija uključuje povijesne zapise o svemu dobrome, ali i manje dobrome što smo doživjeli i učinili u ovih pedeset godina. Uz sve emocije koje vežem uz ovaj klub, teško je priuštiti čitateljima objektivnan pregled toga perioda.”

Autor monografiju počinje pregledom povijesnoga razvitka prigradskoga naselja Kuševac, čime poziva na čitanje i one koji nisu direktno povezani s nogometom. U tom dijelu mogu se pronaći mnogi zanimljivi podatci, npr. da se Kuševac prvi puta spominje 1890. godine kada je imao samo 14 stanovnika. Prema posljednjem popisu stanovništva iz 2011. Kuševac je imao 1028 stanovnika.

Osnutku kluba prethodile su različite manifestacije, kao npr. nogometni susret oženjenih i neoženjenih iz 1968. godine. Očito da je to bila i preteča osnutka kluba.

Kada govorimo o zanimljivostima vezanim za početke rada kluba, svakako treba istaknuti da je ime kluba, koje se nije mijenjalo od samoga nastanka, predložio Jure Markotić.

Osnivačka skupština održana je u siječnju 1969. Za prvoga predsjednika izabran je Stjepan Čvek, zaposlenik državne uprave koji je odradio cijeli posao oko registracije kluba, prvi tajnik je Ante Civarić, a prvi trener – Ivan Pančić. Upravni odbor: Marko Juroš, Vlado Janković, Stjepan Cvitković i Stjepan Kušević.

Uz njih, spominju se i osnivači kluba: Tomica Rubilović, Stjepan Šešuk, Ivica Milković, Pero Pejašinić, Jure Markotić, Anto Juroš, Zlatko Kasa, Ivan Pančić, Zlatko Lulić, Stjepan Galović, Drago Pucko, Mijo Munjić, Ivan Jurković – Cvajjo.

Prvu utakmicu Kuševčani su odigrali 7. rujna 1969. godine protiv Hajduka iz Širokoga Polja. Torpedo je slavio s 4:0. U natjecanje su se Kuševčani uključili u jesen 1969. godine u tadašnjem Drugom razredu. Zanimljivost je da je Torpedo svoje utakmice sve do 1974. godine igrao u Viškocima i Ivanovcima. Tek tada klub dobiva svoje igralište na kojem se i danas nalazi.

Pet desetljeća kuševačkoga nogometa

Autor je knjigu koncipirao u pet cjelina, odnosno desetljeća.

U prvom desetljeću (1969. - 1979.) autor donosi tablice na kraju sezone i fotografije kluba toga vremena. Kraj desetljeća završava statistikom broja nastupa igrača i strijelaca. Prvo poglavlje zatvara popis predsjednika, tajnika, trenera i blagajnika kluba.

Drugo desetljeće obuhvaća djelovanje kluba od 1979. do 1989. godine. Spominje se prva međunarodna utakmica (1986. Torpedo – Union Haid 1:1), zatim prve zimske pripreme u Poreču (26. 2. - 5. 3. 1988.), kao i osvajanje prvoga trofeja – Kupa Nogometnoga središta Đakovo (14. 8. 1988. Sloga – Torpedo 0:2). U posljednjoj godini ovoga desetljeća (1989.) Torpedo je osvojio prvo mjesto u Općinskoj nogometnoj ligi. Najveći uspjeh klub je ostvario u jesen 1989./90. ulaskom u Međuopćinsku nogometnu ligu Županja – Vinkovci – Đakovo.

Treće razdoblje ostvaruje se u samostalnoj Republici Hrvatskoj. Natjecanje je krenulo u sezoni 1992./93. Torpedo je osvojio prvo mjesto u 4. HNL Sjever i plasirao se u 3. Međužupanijsku nogometnu ligu Istok.

Nažalost, u sezoni 1998./99. Torpedo je ugasio aktivnosti zbog neslaganja uprave kluba i odlaska igrača u druge klubove.

U četvrtom desetljeću (2000. - 2009.) pokrenut je Memorijalni turnir „Juror – Grbeša”, u počast na dvojicu poginulih kuševačkih igrača. Tradicija turnira održana je do današnjih dana.

Peto desetljeće (2009. - 2019.) označeno je u sportskom smislu kao najuspješnije. U sezoni 2010./11. klub je ušao u Prvu županijsku nogometnu ligu, da bi u sezoni 2018./19. ušli u Međužupanijsku nogometnu ligu Osijek – Vinkovci, gdje se i danas natječu.

Godine 2010. NK Torpedo proglašen je drugim sportskim kolektivom Grada Đakova u Izboru najboljih sportaša.

Danas Torpedo nastupa u Međužupanijskoj nogometnoj ligi Osijek – Vinkovci.

Miro Šola